

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19474/2024
31.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник мр Добрила Милетић, адвокат у ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милијан Радовановић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2394/23 од 05.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 31.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2394/23 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву П 28/20 од 26.04.2023. године, исправљеном решењем Вишег суда у Краљеву П 28/20 од 28.06.2023. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужила да се обавезе тужени да тужиљама плати износ од 36.000 евра у динарској противвредности, на име закупнине локала, са каматом, по средњем курсу Народне банке Србије, почев од дана подношења тужбе до исплате. Одбијен је тужбени захтев тужила да се обавезе тужени да тужиљама плати износ од 311.110,38 динара на име утрошене електричне енергије, од подношења тужбе до исплате са каматом у висини стопе законске затезне камате. Одбијен је тужбени захтев тужила да се обавезе тужени да тужиљама плати износ од 134.198,27 динара на име утрошене воде са каматом по стопи законске затезне камате почев од дана подношења тужбе. Тужиље су обавезане да туженом исплате на име трошкова парничног поступка износ од 203.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2394/23 од 05.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена првостепена пресуда, исправљена решењем Вишег суда у Краљеву П 28/20 од 28.06.2023. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужиље су изјавиле благовремену ревизију.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије по одредби члана 410. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиље су тужбу поднеле дана 18.11.2017. године. Вредност предмета спора побијане пресуде износи 36.000,00 евра и 445.308,65 динара (3.758,60 евра), односно динарска противвредност износа од укупно 39.758,60 евра, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Стога, када је вредност предмета спора побијаног дела, који се односи на главно потраживање, испод прописаног ревизијског цензуса, то је разлог због којег ревизија тужиља није дозвољена, по одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку ревизију одбацио као недозвољену.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**